

i Forkøbet. Med Hensyn til Salpeter kan jeg ikke erkende, at der for Øjeblikket foreligger noget, som viser, at vi ikke kan faa tilstrækkeligt Salpeter; jeg kan intet sige om Udsigterne, men der er ingen Grund til at sige, at der ingen Udsigter er. Men jeg har tilføjet, at hvis vi ønsker at underbygge vore Ønsker om Salpeter paa en alvorlig Maade, maa vi ogsaa være klare over, at det Middel, som maaske kan fremkalde Salpeter, er Korn. Det ærede Medlem siger: Ja, men vore Nabolande har faaet Smør og Flæsk. Ja, vi bestræber os for at give dem af Fedtstoffer, hvad vi formaar, men det var ikke Fedtstoffer, men det danske Korn, som reddede baade Norge og Sverige udover. Ernæringsvanskelighederne i Foraaret, og det er ikke særlig Fedtstoffer, som har været nævnte, naar der har været Tale om de virkelige Tjenester, vi skulde yde et af vore Nabolande, virkelige Tjenester, som maaske kunde mødes af virkelige Gentjenester. Med Hensyn til Salpeteret har det ærede Medlem, som er Ordfører, stillet Sagen saaledes op: Det gælder om for os at faa Salpeter, desværre er der intet Haab om at faa det, derfor lad os nedsætte Muligheden for at faa Kornet paa Statens Hænder, d. v. s. derved berøve os den sidste Mulighed for at faa Salpeter.

Jeg maa fastholde, at det Kvantum Korn, som Ligningen efter Loven er beregnet at skulle give os, er, hvad der er absolut nødvendigt, vi vil ikke kunne undvære noget. Det ærede Medlem ved jo, at Ligningen paa Papiret nødvendigvis maa reduceres med Fradragene og reduceres ogsaa med, hvad der følger af, at Forbeholdelsesretten bliver gjort gældende, saaledes at den fulde Mængde ikke indkommer. Naar man med en passende Procent reducerer Ligningens Papirmængde, er vi nede paa et Kvantum, som ikke er større end det, vi absolut maa have. Det ærede Medlem siger, at der en Gang — han sagde: paa Hundreder af Møder — uimodsagt er nævnt $6\frac{1}{2}$ Million Tdr. som et tilstrækkeligt Kvantum. Jeg har ogsaa hørt det Tal nævne paa Møder; jeg har modsagt det paa alle Møder, bl. a. ved at henvise til, at alle Medlemmer af Ernæringsraadet, ogsaa det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), som just nu sidder bag det ærede Medlem, under Kornforhandlingerne erkendte, at $7\frac{1}{2}$ Million Tdr. var det, man maatte have til det danske Samfunds Forbrug. Derfor vil en Reduktion af Kornlovens Kvantum betyde en Fare for det danske Samfunds Ernæring og nødvendigvis en Nedsættelse af Rationerne. Jeg kan ikke se, at der foreligger nogen Grund for noget Parti til nu at rejse

et Krav, som gaar ud paa, at vi skulde forberede os paa en Nedsættelse af Rationerne af Levnedsmidler til Befolkningen. Det ærede Medlem mener, at hans Korn ikke er i saa trygge Hænder hos Indenrigsministeren som hos ham selv, jeg kan godt forstaa den Følelse, men jeg maa have Lov til at sige til det ærede Medlem, at alle her i Landet, som skal spise Brød og ikke selv dyrker Korn, føler sig langt tryggere ved, at Kornet er paa Samfundets Hænder, end naar det er hos det ærede Medlem.

Pinstrup: Før Rigsdagen kom til at beskæftige sig med den Sag, vi her behandler, havde den været Genstand for Behandling navnlig i de samvirkende danske Landboforeninger og i de samvirkende danske Husmandsforeninger, og fra begge disse Organisationer forelaa der Forslag. Da man fra alle Sider var enig om, at det mindre Landbrug skulde fritages for Levering i væsentlig Grad af Høsten i 1918, er der ingen, der vil bestride, at det var de samvirkende danske Landboforeninger som Organisation, der med afgjort Ret kunde tale paa deres Vegne, som skal levere Kornet til Samfundets Behov af Høsten for 1918. Der fremkom da fra de samvirkende danske Landboforeninger et Forslag, der var vedtaget enstemmigt paa et Formandsmøde, og deri siges, at man er klar over, at det danske Landbrug bør sikre Samfundet det Korn, som Samfundet har behov, og man tilbød at sikre Samfundet de $7\frac{1}{2}$ Mill. Tønder, man var enig om, at det var ønskeligt, at Samfundet havde Raadighed over; man ønskede blot, at de skulde tages paa en saadan Maade, at det gjorde mindst mulig Fortræd for Landbrugets dyriske Produktion og slog det mindst mulige i Stykker med Hensyn til Betingelserne for denne Produktions Fremtid. Det var det ene beskedne Ønske, der blev fremsat af Landboforeningerne, der tilbød at sikre Samfundet og sikre det paa en ganske anderledes sikker Maade end ved den Lov, som blev vedtaget, thi den sikrer ikke noget. Selv om der staar $6\frac{3}{4}$ Million Tdr., ved jo enhver, at det Kvantum vil ikke nær komme ind. Men trods det, at vi kun havde dette Ønske, at Kornet skulde tages paa en bestemt Maade, saa at Ordningen efter vor Mening gjorde mindst mulig Skade, har man vel aldrig set, at der fra Regeringens Side er taget saa lidt Hensyn til den paagældende Organisation, der med Rette kunde tale paa deres Vegne, der skulde præstere Ydelsen. Dersom det havde været Organisationer for dansk Industri eller Haandværk, der til